

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 11

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις καταχωρηθέντων ἀπαντητικῶν γραμμάτων τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν εἰρηρικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει αὐτοῦ, δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας, ἥδη ἀειμνήστου Κυροῦ Μύρωνος, ἡ ὁποία, ὑπογραφείσα ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀποτελεῖ, τρόπον τινα, τὸ κύκνειον ἄσμα του.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀριθ. 191

14 Φεβρουαρίου 1939

Ἐψηλοπανιερώτατε καὶ ἀγαπητὲ Ἀδελφέ,

Ὅταν λύπην ἰσχυρὰν προῦξένῃσιν Ἡμῶν ἡ εἶδησις τῆς πρὸς τὴν αἰωνιότητα ἀποδημίας τοῦ μακαρίας μνήμης Μητροπολίτου Χρυσοστόμου, τισάντην καὶ ἔτι μείζονα χαρὰν καὶ ψυχικὴν παρηγορίαν ἐνεποίησεν Ἡμῶν, ἡ ὑπ' ἀριθ. 2908 Ἐμετέρα ἐπιστολή, δι' ἧς καθίσταται Ἡμῶν γνωστὴ ἡ ἐκλογὴ καὶ ἀνάρρησις τῆς Ἐμετέρας Ἐψηλοπανιερότητος ἐπὶ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀνάληψις τῆς ἀρχιεπισκοπίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ ἀδελφικαὶ Ἐμῶν διαβεβαιώσεις, ὅπως τηρήσῃτε ἀθίκτους τοὺς δεσμοὺς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης μετὰ τῆς Ἐμετέρας ταπεινότητος, τοῦ Ὁρθόδοξου Ρουμανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἐλέω τοῦ Παντοδυνάμου ποιμαίνομεν, μαρτυροῦσιν Ἡμῶν τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔχετε, ὅπως ὑπηρετήσῃτε ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἀγίων ἱεραρχῶν καὶ τῶν Ἐμετέρων μακαρίων προκατόχων.

Οἱ δυσχερεῖς καιροί, οὓς διατρέχει σήμερον ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, αἱ θλίψεις καὶ οἱ πειρασμοὶ οἵτινες ἐλλοχεύουσιν εἰς πᾶν ἡμῶν βῆμα, παρακινοῦσιν Ἡμᾶς ὅπως—πιστεύοντες εἰς τὴν πανσθενουγὸν δύναμιν—ζητῶμεν, ἵνα ὤμεν ψυχικῶς ἐπὶ τὸ πλησιέστερον καὶ συμβουλευόμεθα καὶ βοηθῶμεν ἀλλήλοις, ὁσάκις αἱ μέριμναι τείνουσι νὰ κυκλώσωσιν ἡμᾶς.

Περὶ πάντων τούτων ἔχομεν οὐχὶ μόνον καθῆκον, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα ἀγαπῶμεν καὶ βοηθῶμεν ἀλλήλοις πρὸς προσόδουσιν τοῦ σκάφους τῆς ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας εἰς εὐδίων λιμένα.

Ὡς θεματοφύλακες τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ κήρυκες τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, πεποιθήμεν, ὅτι οἱ δεσμοὶ τῆς πρόσεγγίσεως καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν εἰσὶ σήμερον εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἀναγκαῖοι.

Ὁ θησαυρὸς τῆς ἀνεκτιμήτου σοφίας, ὃν περιλαμβάνει ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία ἐν τοῖς συγγράμμασι τῶν ἀγίων Πατέρων καὶ τῶν μεγάλων Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρξε δι' Ἡμᾶς ἀδιάκοπος παρότρυνσις, ἵνα προσεγγίσωμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τὸ στενώτερον, διὰ τῆς γνωριμίας τῆς χώρας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ποιμαίνετε.

Ἡ εἰλικρινὴς ἡμῶν ἐπιθυμία ἐστίν, ὅπως ἔχομεν ὅσον τὸ δυνατόν πλείονας θεολόγους, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, γνώστας βαθεῖς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα καταβάλωσι πᾶσαν τὴν προσπάθειαν αὐτῶν πρὸς μετάφρασιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ρουμανικῇ γλώσσῃ τῆς πατερικῆς φιλολογίας. Ὅθεν ἐπεδιώξαμεν, ὅπως δημιουργήσωμεν ἐν σημεῖον δόξης, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς Ἑλλάδα μερικῶν νέων θεολόγων, οἵτινες βοηθούμενοι ὑφ' ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐσπούδασαν ἐπὶ περισσώτερον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὅπου μετ' ἐπιτυχίας ἔλαβον τὸ διδακτορικὸν τῶν δίπλωμα ἢ τὸ πτυχίον των. Οἱ νέοι οὗτοι, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ἐγένοντο, ἄλλοι μὲν κληρικοί, κατέχοντες θέσεις ἐπιζήλους εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, ἄλλοι δ' εἰσὶ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου, ἕνα δ' ἕξ αὐτῶν συνεστήσαμεν εἰς τὴν Πολωνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διώρισεν αὐτὸν καθηγητὴν εἰς τὴν θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Βαρσοβίας.

Ἀναφέρομεν πάντα ταῦτα, ὅπως ἐξαρθῇ τὸ μέγα ὄφελος, ὅπερ πηγάζει δι' αὐτὴν τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν φιλίας. Καὶ θὰ ἐχαίρομεν μεγάλως, ἐὰν ἐβλέπομεν νῦν καὶ ἐκ τῆς χώρας τῆς Ἐμετέρας Ἐψηλοπανιερότητος νέους, οἵτινες νὰ ἐσπούδαζον τὴν θεολογίαν εἰς τὴν Ἐμετέραν χώραν, ὡς ἐπράξαμεν καὶ μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Πολωνίας, Βουλγαρίας, Συρίας, Ἑσθονίας καὶ Ἀγγλίας, αἵτινες διατηροῦσι φοιτητὰς, παρακολουθοῦντας τὰ μαθήματα τῶν ἡμετέρων θεολογικῶν Σχολῶν. Οὕτως ἐλπίζομεν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν στερεωτέραν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν καὶ νὰ βοηθῆσωμεν εἰς τὴν γένεσιν φυσικῶν δεσμῶν φιλίας μεταξὺ τῶν νέων, οἵτινες αὐριοι θὰ καταλάβωσιν ὑπευθύνους θέσεις εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἕξ ὄλων τῶν ὑποδειχθεῖσων χωρῶν.

Ὡς κατεκλειδα τῶν ἀνωτέρω, ἀπευθύνομεν Ἐμῶν

τὰς θερμότερας Ἡμῶν εὐχὰς ὑπὲρ καρποφόρου καὶ ἐν πλήρει ὑγείᾳ ποιμαντορίας καὶ τελείας ἀνωθεν ἐνισχύσεως Ὑμῶν, ὅπως δυνηθῆτε νὰ ἐκπληρώσητε τὴν ἐντολὴν τῆς ἀρχηγίας καὶ πηδαλιουχίσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἧς οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ἐθεώρησαν Ὑμᾶς ἄξιον.

Δεόμεθα τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, ὅπως ἐπιδαμιλεύσῃ Ὑμῖν τὴν χάριν Αὐτοῦ καὶ χαρίσῃται Ὑμᾶς τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀναθέμενος ἑμαυτὸν εἰς τὰς θερμὰς προσευχὰς τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλοπανιερότητος, διατελῶ μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλοπανιερότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΜΥΡΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΙ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΠΡΟΩΠΕΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ
1,1-10,10.

Α' Ἀπογραφή τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Λευιτῶν. 1,1-4,49.

I. Ἡ ἀρίθμησης τῶν πολεμιστῶν ἐκάστης φυλῆς. 1,1-54: α') Ἐκλογή τῶν ἀπογραφῶν. στ. 1-16: 1) Μετὰ ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν, στ. 1, Ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀρίθμησην, στ. 2-3α. 2) Οἱ ἀπογραφεῖς κατὰ φυλάς, στ. 3β-16. β') Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀπογραφῆς, στ. 17-47: 1) Καυφαλαιώδης ἐκθεσις τοῦ γεγονότος, στ. 17-19. 2) Ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν: 46.500 ἄνδρες, ἡλικίας ἄνω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, στ. 20-21, τῆς φυλῆς τοῦ Συμεὼν: 59.300 ἄνδρες, στ. 22-23, τῆς φυλῆς τοῦ Γάδ, στ. 24-25, ἄνδρες 45.650, τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα: 74.600, στ. 27-27, τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ: 54.400, στ. 28-29, τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν: 57.400, στ. 30-31, τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ: 40.500, στ. 32-33, τῆς φυλῆς Μανασσῆ: 32.200, στ. 34-35, τῆς φυλῆς Βενιαμίν: 35.400, στ. 36-37, τῆς φυλῆς Δάν: 62.700, στ. 38-39, τῆς φυλῆς Ἀσθήρ: 41.500, στ. 40-41, τῆς φυλῆς Νεφθαλί: 53.400, στ. 42-43. 3) Γενικὴ συγκεφαλαίωσις: 603.550 ἄνδρες, ἡλικίας ἄνω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, στ. 44-47. γ') Λόγοι ἕνεκα τῶν ὀπίων ἢ φυλῆ τοῦ Λευὶ δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὴν ἀπογραφὴν, στ. 48-53: 1) Μετάβασις, στ. 48: 2) αἱ ἄρρηκτα καὶ λειτουργικὰ τῶν Λευιτῶν, ὧν ἕνεκα ἐξηρῶντο τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, στ. 49-53. 3) Ἐπίλογος τοῦ Κεφαλαίου I.

II. Τάξις τῶν δώδεκα φυλῶν ἐν καιρῷ στρατοπεδείσεως καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πορείας. 2,1-34: α') Γενικὴ περιλήψις, στ. 1-2 μετὰ τῆς συνήθους Ἐί-

σαγωγῆς. β') Αἱ κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σικηνῆς τοῦ Μαοτυρίου λαμβάνουσαι θέσιν φυλαί, στ. 3-9: Φυλὴ τοῦ Ἰούδα ἐν θέσει ὑπεροχῆς, στ. 3-4: παραπλεύρως, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς, ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσάχαρ, στ. 5-6, καὶ Ζαβουλὼν, στ. 7-8. Ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν πολεμιστῶν τῶν τριῶν τούτων φυλῶν: 186.400 ἄνδρες. γ') Αἱ πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Σικηνῆς στρατοπεδεύουσαι φυλαί, στ. 10-16: ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν προεξάρχουσα τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου σώματος, στ. 10-11. Παραπλεύρως τοῦ Ρουβὴν ἡ φυλὴ τοῦ Συμεὼν, στ. 12-13, καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Γάδ, στ. 14-15. Ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν πολεμιστῶν τοῦ δευτέρου τούτου σώματος στρατοῦ: 151.450 ἄνδρες, καὶ ἡ θέσις αὐτῶν ἐν πορείᾳ, στ. 16. δ') Ἡ τάξις τῆς στρατοπεδείσεως καὶ τῆς πορείας διὰ τοὺς Λευίτας, στ. 17: Οἱ Λευίται, φέροντες ἢ περιστοιχίζοντες πάντοτε τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, κατεῖχον τὸ κέντρον τοῦ ὄλου στρατεύματος, ἐν τῷ μέσῳ ἔλων τῶν ἐπὶ μέρος στρατιωτικῶν σωμάτων. ε') Φυλαί στρατοπεδεύουσαι πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς Σικηνῆς, στ. 18-24: 1) Ἡ ἡγήτις φυλὴ τοῦ Ἐφραΐμ, στ. 18-19. 2) Αἱ παραπλεύρως τῆς φυλῆς ταύτης φυλαί τοῦ Μανασσῆ, στ. 20-21, καὶ τοῦ Βενιαμίν, στ. 22-23. 3) Ὀλικὸς ἀριθμὸς τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου σώματος: 108.100 ἄνδρες καὶ τάξις αὐτῶν κατὰ τὴν πορείαν, στ. 24. στ') Αἱ πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Σικηνῆς τοῦ Μαοτυρίου στρατοπεδουσαι φυλαί, στ. 25-31: ἡ ἡγήτις φυλὴ, στ. 25-26, ἡ τοῦ Δάν παρ' αὐτῆ αἱ φυλαί τοῦ Ἀσθήρ, στ. 27-28 καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Νεφθαλί, στ. 29-30. Ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν πολεμιστῶν τοῦ Δ' τούτου σώματος στρατοῦ, στ. 31: 157.600, καὶ ἡ τάξις αὐτῶν κατὰ τὴν πορείαν. ζ') Γενικὴ ἀνακεφαλαίωσις, στ. 32-34.

E. I. K.

Ἡ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΑΡΠΟΥ ΣΥΚΗΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η'

(Λουκ. ΙΓ' 6-9)

Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει Κύριος συγχωρεῖ πάντα τὰ ἁμαρτήματα παντὸς ἀνθρώπου, ὅταν οὗτος ἐπιστρέφῃ εἰς τὸν Θεὸν καὶ μετανοῇ. Ὁ Κύριος συγχωρεῖ πάντα ἁμαρτωλόν, διότι δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία, μὴ ἀφιεμένη διὰ τῆς ἀληθοῦς μετανοίας ἐν πίστει πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. «Καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. α' 7), «ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (Αὐτόθ. α', 9). Πάντα λοιπὸν προσερχόμενον ἐν μετανοίᾳ καὶ πίστει δέχεται ἡ Ἁγία Ἐκκλησία, ἣτις εἶνε Ταμεῖον τῆς Χάριτος καταδικάζει δὲ τὸν λειτουργὸν αὐτῆς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως, μὴ δεχόμενον τὸν ἐπιστρέφοντα καὶ μετανοοῦντα χριστιανόν. Οὗτω δὲ ΝΒ' κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων λέγει: «εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐπιστρέφοντα οὐ προσίεται, ἀλλὰ μυσαιτόμενος ἀποβάλλ-

λειται κατὰ τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ναβιάτον, καθαιρείσθω, οἷα λυπῶν τὸν Χριστόν, εἰρηκότα «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι», ὅς διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν κλίνας τοὺς οὐρανοὺς καταβέβηκεν· ὅς ἔφη μὴ ἔλθειν καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, οὐ τῆς φιλανθρωπίας οὐδεμία τῶν ἡμετέρων κρείττων ὤφθη ἁμαρτιῶν». (Πρβλ. καὶ τὸν μς' καν. τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου καὶ τὸν Β' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ). Τὰ αὐτὰ ἐδίδαξαν καὶ οἱ Μεγαλόνυμοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στοιχοῦντες τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ καὶ τῇ ἱ. παραδόσει. Οὕτω ὁ Ἱ. Χρυσόστομος λέγει· «οὐδέν ἐστιν ἁμάρτημα, κἂν σφόδρα μέγα ἦ, νικῶν τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ἡμεῖς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν μετάνοιαν ἐπιδειξώμεθα καὶ τὴν συγγνώμην αἰτῶμεν. Ἡ γὰρ μετάνοια, πρὶν ἢ τὴν τιμωρίαν ἐπαχθῆναι, καιρὸν ἔχει καὶ ἰσχύον ἄφατον». (Λογ. ιθ' εἰς τὴν Γένεσ.).

Μακάριοι οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι ἢ οἱ μετανοοῦντες εἰλικρινῶς ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ οὕτω, τὴν καθαρὰν καὶ τὸ ἄρωμα τῆς ἀρετῆς ἀποπνέουσιν ἀτιμόσφαιραν, ἀναπνέοντες, «Μακάριοι ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι» (ψαλμ. λα', 1), διότι τὸ μὲν ἀπολαύουν ὑγείας ψυχικῆς καὶ σωματικῆς τὸ δὲ ἡδονῆς διαρκοῦς, ἥτις εἶνε τὸ προοίμιον καὶ πρόγευμα, ὡς εἰπεῖν, τῆς ἐν τῇ μέλλοντι αἰωνίου ζωῆς καὶ μακαριότητος.

Βεβαίως ὑπάρχουν ἁμαρτίαι, αἵτινες δὲν ἀφίενται. Ἡ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλασφημία «οὐκ ἀφεθήσεται οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι» (Ματθ. ιβ', 37). Ἡ τοιαύτη ἁμαρτία εἶνε ἡ συνεχῆς ἀποστροφὴ κατὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἥτις δημιουργεῖ τὸν πνευματικὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου. ἐπομένως εἶνε οἱ ἀμετανόητοι, ἢ, ὡς λέγει ἡ Ζ' Οἰκουμένη Σύνοδος (Καν. Ζ'), «ἁμαρτία πρὸς θάνατον ἐστὶν ὅταν τινες, ἀμυρτάνοντες, ἀδιόρθωτοι μένωσιν». Μετάνοια δὲ δολία καὶ ψευδῆς δὲν γίνεται δεκτὴ καὶ εὐπροσδεκτος εἰς τὸν Θεόν. Τοιαύτη ψευδῆς μετάνοια ἦτο ἡ τοῦ Κάιν (Γεν. δ', 13), τοῦ Ἡσαῦ (αὐτόθι κζ', 78), τοῦ Φαραὼ (Ἐξοδ. η', 8 καὶ θ', 27), τοῦ Σαοῦλ (Α' Βασιλ. ιε', 24), τοῦ Ἀχαάβ (Γ' Βασιλ. κ', 27), τοῦ Ἀντιόχου. (Α' Μακκαβ. σι', 12), τοῦ Ἰούδα. (Ματθ. κζ', 4). Καὶ ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τοιοῦτους ὁ λόγος τοῦ Προφήτου, «ἰατρῶσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλείπωμεν αὐτὴν ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρῖμα αὐτῆς» (Ἰερ. νά', 9).

Ἡ διόρθωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὁρος ἀπαραίτητος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ἀναγεννήσεως καὶ καρποφορίας. Ἡ διόρθωσις δὲ γίνεται διὰ τῆς μετάνοιας καὶ ἐξομολογήσεως εἰλικρινοῦς. Ἡ ἐξομολόγησις εἶνε κάθαρσις καὶ ἀνύψωσις. Ὁ δὲ Πνευματικὸς εἶνε τῆς ψυχῆς ἰατρός καὶ δικαίως παραβάλλεται πρὸς τὸν ἰατρὸν τοῦ σώματος. «Τοῖς μὲν ἰατροῖς σκοπὸς τὸ ὑγιεῖν ἢ εὐεξίαν σαρκὸς ἢ οὖσαν φυλάξαι, ἢ ἀπελευθῶσαν, ἀνακαλέσασθαι. Τῷ δὲ πνευματικῷ πατρὶ ψυχὴν περῶσαι, ἀρπάσαι κόσμον καὶ δοῦναι Θεῷ καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ἢ μένον τρηθῆναι ἢ κινδυνεῖον χειραγωγῆσαι ἢ διαρρῶν ἐν ἀνασῶσθαι, εἰσοικίσαι τε τὸν

Χριστὸν ἐν ταῖς καρδίαις διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τὸ κεφάλαιον, Θεὸν ποιῆσαι καὶ τῆς ἄνω μακαριότητος τὸν τῆς ἄνω συντάξεως» (Γρηγορ. Ναζιανζ. Ἀπολ. Β' κβ'). Ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἐπιτίμια, εἰς τὰ ὅποια ὑποβάλλει τὸν ἐξομολογούμενον ὁ πνευματικὸς πατήρ, δὲν εἶνε τιμωρία καὶ ἱκανοποίησις τῆς θείας δικαιοσύνης, διότι τὴν ἱκανοποίησιν εἴρομεν ἐν τῷ Σωτήρι, τῷ ἐν τῷ Σταυρῷ τῆς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀραμένῳ. Τὰ ἐπιτίμια εἶνε μέσα ἀγωγῆς καὶ πρὸς διόρθωσιν φρονήματος ἢ καθολικὰ τῶν παθῶν ἢ θεραπείας τῆς ἠθικῆς ἀσθενείας καὶ τῶν φάτων κλίσεων, ἐξ ὧν προσγίνεται ἡ ἁμαρτία. Ἀναλόγως δὲ τῆς ἠθικῆς ἀσθενείας καὶ τῆς διαθέσεως καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ φύλου ἐπιβάλλεται τὸ ἐπιτίμιον. Ὁ πνευματικὸς πατήρ πάντοτε καὶ ἐν τούτῳ ἀποβλέπει εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ ὑγείαν ψυχικὴν τοῦ χριστιανοῦ. «Μέγα καὶ χαλεπὸν τὸ ἁμάρτημα λέγει ὁ Ἱ. Βασίλειος, πολλῆς σοι χρεῖα τῆς ἐξομολογήσεως, δαικρῶν πικρῶν, συντόνου τῆς ἀγρυπνίας, ἀδιαλείπτου τῆς νηστείας. Κοῦφον καὶ φορητὸν τὸ ἁμάρτημα; Ἐξισαζέσθω καὶ ἡ μετάνοια». (Ὁμιλ. εἰς τὸ πρόσχε σεαυτῷ).

Διὰ τῆς μετάνοιας καὶ ἐξομολογήσεως καὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ χριστιανοῦ δημουργεῖται ἡ ἀληθῆς ἐλευθερία αὐτοῦ. «Ἄγῶν ἐστὶν ὁ παρῶν καιρὸς, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, πόλεμός ἐστι καὶ μάχη» (ὁμιλ. λθ' εἰς τὰς Πράξ. Ἀποστ.). Ἀληθῆς ἐλευθερία εἶνε ἡ ὑποταγὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἠθικὸν νόμον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅστις παρέχει τὴν χάριν καὶ δύναμιν πρὸς κατανίκησιν τῶν παθῶν καὶ διάπραξιν τοῦ ἀγαθοῦ. «Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰωάν. η', 36). Ἡ τοιαύτη ἐλευθερία εἶνε δουλεία τῷ Θεῷ, ἥς ὁ καρπὸς εἶνε ὁ ἀγιασμός (Ρωμ. η', 22). Ναί· «τῷ Θεῷ δουλεύειν εἶνε ἀληθῆς ἐλευθερία», ὡς λέγει ὁ Ἱ. Ἀβγουστίνος, διότι γίνεται ἡ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλαγὴ καὶ εἰς τὸν Θεὸν προσαγωγή διὰ τοῦ «ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατακρίνοντος τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῆ ἢ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα» (αὐτόθ. η' 3).

Ἐλευθερίαν θεωροῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου τὴν υποδούλωσιν τοῦ πνεύματος εἰς τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς, τὴν ἐξουδένωσιν τῆς σώφρονος ἐγκρατείας, τὴν ἀπολάκτισιν τῆς ἱερᾶς προσευχῆς, τὴν συντριβὴν τοῦ ζυγοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἐλευθερίαν ὀνομάζουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου τὸν οἴστρον τῶν ὑπερηφάνων λογισμῶν καὶ τὴν θρασυτάτην ἀπόνοιαν, μεθ' ἧς πολυπραγμῶνως ἀνακρίνουν τὰ ὑπερφυᾶ καὶ ἀπόρητα τῆς πίστεως δόγματα, καθυποτάσσοντες τοῦ θείου λόγου τὴν αὐθεντίαν εἰς τῶν ἀνθρωπίνων φρενῶν τὴν ἐπικρισιν. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἐλευθερία εἶνε ψευδῆς· εἶνε δουλεία τῶν παθῶν. Αὐτὴ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον κτήνος. «Ἡ κακία ἀνδραποδώδη καὶ ἀνελευθεραν αὐτὴν ποιεῖ· τί λέγω ἀνδραποδώδη καὶ ἀνελευθεραν; Ἄλογον αὐτὴν ἐργάζεται ψυχὴν, τὴν μὲν λύκου, τὴν δὲ κυνός, τὴν δὲ ὄφεως, τὴν δὲ ἐχίδνης, τὴν δὲ ἐτέρου θηρίου ποιῶσα». (Χρυσοστ. Ἐπιστ. πρὸς Ὀλυμπίαδα).

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαρτίου 1939

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ὁ πρὸ τινων ἐτῶν γενόμενος ἐν Παλαιστίνῃ σεισμὸς διέσεισε τὸν Πανίερὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως τὸν περικλείοντα τὸν Γολγοθᾶν, τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Σωτῆρος καὶ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἠῦρυνε τὰ ἐξ ἄλλων αἰτίων ὑπάρχοντα ρήγματα καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐτοιμόρροπον. Ἐντεῦθεν θαθεῖα εἶναι ἡ συνέχουσα ἕξις τὸν χριστιανικὸν κόσμον συγκίνησις, διότι ἕως ἐξαιρετικῆ καὶ ἀνεκτίμητος εἶναι ἡ ἀξία τοῦ μοναδικοῦ τούτου μνημείου τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ζωηροτέρα ἔμως εἶναι ἡ συνέχουσα τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος συγκίνησις ἕνεκα τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο μνημεῖον ἱστορικῶν θεσμῶν. Διότι ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως, ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ἐπανειλημμένως διὰ τῶν αἰῶνων καταστραφεῖς, ἀνυποχώρητος ἐκάστατο ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, διετέλεσε δὲ πάντοτε ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναοῦ ὑφισταμένης καὶ καρποφόρας δρώσης Ἑλληνικῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

Ὅταν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος, ἐγεννήθη ζήτημα ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐκ πυρκαϊᾶς καταστραφέντος ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τοσοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ τοσαύτη ἡ εὐλάβεια αὐτῶν πρὸς τὸ Ἅγιον τοῦτο Προσκύνημα, ὥστε πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν δαπανῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ, οἱ μὲν εὐπρόρι ἐπόλουν καὶ αὐτὰ τὰ κοσμήματα αὐτῶν, οἱ δὲ ἀπορῶτεροι καὶ τὰ οἰκιακὰ αὐτῶν σκευὴ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Καὶ παρὰ τὰς ποικίλας ἀντιδράσεις ἡ ὀληρὴ οἰκοδομὴ συνεπληρώθη τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1810 ἐπὶ τῇ δάσει σχεδίου τοῦ Λεσβίου ἀρχιτέκτονος Κομνηνοῦ, ἐπιγραφή δ' ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου ἐλληνικὴν χαρακτηρίζουσα τὴν οἰκοδομὴν ὡς «κτίσμα καὶ ἀφιέρωμα τῶν ἐν Χριστῷ Ρωμαίων Ἑλλήνων» ἀπέδειξεν ἔτι ἅπαξ τὴν ἐπὶ τοῦ ναοῦ ἐλληνικὴν κυριότητα, ἐκπληκτος δ' ὁ τότε ἐν Ἱεροσολύμοις Ρώσος πρόξενος διὰ τὰς πλουσίας εἰσφορὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἐχαρακτήρισεν τὸν ἄθλον ἐκεῖνον ὡς «θαῦμα τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων».

Ὅταν δὲ πάλιν, μετὰ τὸν σεισμὸν τοῦ 1834, πρῶστη ἀνάγκη ἀνοικοδομήσεως τοῦ Μεγάλου Θόλου τοῦ ναοῦ ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ διὰ τοῦτο μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν (1869) αἱ κλεῖδες τοῦ ναοῦ παρεδόθησαν εἰς τὸν Ἑλληνα Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Κύριλλον τὸν Β' καὶ οὕτω

ὀριστικῶς ἔκτοτε καθωρίσθη τὸ καθεστῶς τὸ ὁποῖον εὔρεν ἡ Μεγάλη Βρετανία ὅτε μετὰ τὸν τελευταῖον μέγαν πόλεμον ἀνέλαβεν ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης

Καὶ τὸ καθεστῶς τοῦτο σεβομένη ἔκτοτε ἡ ἐντολοδόχος Μεγάλη Δύναμις ἐπέτρεψε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κατὰ τὸν πρὸ ἐννεαστίας συμβάντα σεισμὸν βλαβέντος θόλου τοῦ ναοῦ δαπάνῃ μόνον τῶν Ἑλλήνων.

Ἦδη, μετὰ τὸν νέον σεισμὸν καὶ τὰ ἐπελθόντα μεγάλα ρήγματα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπείγει ἡ γενικὴ ἐπισκευὴ αὐτοῦ καὶ καλεῖται καὶ πάλιν τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, ἵνα γενναίως προσφέρῃ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς ἐπισκευῆς.

Αἱ δαπάναι αὐταὶ πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ γίνουσι διὰ χρημάτων ἐλληνικῶν.

Ὅθεν θερμὴν ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ εὐσεβεῖς Ἑλληνας ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος νὰ καταπέσῃ τιμιωτάτου μνημείου τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι πάντες μετὰ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ζήλου θὰ σπεύσῃτε νὰ προσφέρητε πλοῦσιον τὸν ἔρανον ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ. Ἀναλογιζόμενοι δὲ ὅτι τὰ προσφερόμενα χρήματα θὰ διετεθῶσι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ περικλείοντος τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τῆς Σταυρώσεως τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Θεμελιωτοῦ τῆς Πίστεως ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πλοῦσιαι καὶ πένητες ἄς σπεύσωμεν ἕκαστος κατὰ δύναμιν νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ μέγα καὶ ἅγιον τοῦτο ἔργον. Καὶ οὕτω, ἔτι ἅπαξ θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ μέγα «θαῦμα τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων», θαῦμα πηγάζον ἀπὸ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δύναμιν τὴν ὁποῖαν πάντοτε ἐμπνέει ὁ Ὑψιστος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

† Ἀρχιμ. Βενέδικτος Παπαδόπουλος, Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου, Δημήτριος Μπαλάνος, Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Γεώργιος Φωτεινός, Πρύτανης τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, Προπύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, Ἰωάννης Δροσόπουλος, Διοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ἐμμανουὴλ Τσουδερός, Διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἀνδρέας Λαμπρόπουλος, Διοικητῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Κλέαρχος Μανέας, Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Παναγιώτης Κάντζιας, Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Κ. Μίχαλος, Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἐφοπλιστῶν, Διονύσιος Μπαρκᾶς, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, Σταῦρος Κανονίδης καὶ Σπυρίδων Ρούβαλης, Σύμβουλοι τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, Μιλτιάδης Πουρῆς, Πρόεδρος τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἐταιρείας καὶ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Νεολαίᾳ.

**ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΩΔΙΞ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ, ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ**
[5].

Περὶ μνηστείας, ἐὰν γίνεται, πρὶν νὰ ἔλθῃ τὸ ἀνδρόγυνον εἰς νόμιμον ἡλικίαν· καὶ ἐὰν ἔφθειρε τὴν ἀρραβωνιαστικὴν του, πρὶν τοῦ γάμου (Κεφ. ρμα').
Ἄπὸ πόσας αἰτίας χωρίζουν τοὺς ἀρραβωνιασμένους Κεφ. ρμβ').

Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου, οἱ ὅποιοι διαλαμβάνουν εἰς πόσους βαθμοὺς γίνονται τὰ συνοικέσια· καὶ εἰς πόσον δὲν γίνονται (Κεφ. ρμγ').

Εἴδη συγγενείας (Κεφ. ρμδ').

Περὶ ἕξ αἵματος ἑβδομοῦ βαθμοῦ, ὅπως «νὰ μὴ δὲν γίνεται», καὶ περὶ ἕξ αἵματος βαθμοῦ ὅτι γίνεται (Κεφ. ρμε').

Περὶ ἕξ ἀγχιστείας λέγεται συγγένεια ἀπὸ συμπεθεριάν (Κεφ. ρμστ').

Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ, ὅτι εἰς τρία λέγεται καὶ χωρίζεται καὶ περὶ τριγενείας (Κεφ. ρμζ').

Περὶ υἰοθεσίας, καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος (Κεφ. ρμζ'). [διδ.]

Περὶ δύο παιδίων, ὅπου νὰ δεχθῇ τινὰς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ἐὰν ἔρχονται εἰς γάμον· καὶ ἐὰν εὐλογῇ τινὰς τρεῖς γυναῖκας καὶ ἡ μία νὰ τύχη παρόνομος, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα Κεφ. ρμη').

Περὶ ἐλευθερωμένου σκλάβου, ὅτι δὲν ἐπαίρνει τὴν κυράν του· οὐδὲ οἱ ὑποχείριοι τὰς γυναῖκας τῶν ἀθθεντῶν αὐτῶν (Κεφ. ρμθ').

Ὅτι εἰς τοὺς γάμους νὰ βλέπωμεν τὸ εὐπρεπές· καὶ ἐὰν πορνεύσῃ τινὰς γυναῖκά, δὲν ἐπαίρνει τὴν μητροιάν αὐτῆς (Κεφ. ρν').

Τὰ τῶν γάμων γράμματα, ἦτοι τὰ «σχέδη» τῶν γάμων: [Πίνακες πρακτικοὶ πρὸς εὔρεσιν τῶν βαθμῶν συγγενείας].

Ὅτι τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ δὲν γίνεται καμμία ὑπόθεσις γάμου (Κεφ. ρνα').

Περὶ ψιλῶν συμφώνων τῶν γενομένων εἰς γάμον· περὶ τοῦ πρώτου γάμου, καὶ τί εἶναι γάμος, καὶ περὶ νόμων γάμων (Κεφ. ρνβ').

Περὶ ψιλῶν συμφώνων τῶν γενομένων εἰς γάμον ἄνευ ἱερολογίας (Κεφ. ργγ').

Περὶ τοῦ πῶς καλεῖται ὁ πρῶτος γάμος, καὶ ὁ δευτέρος, καὶ ὁ τρίτος. Καὶ περὶ τοῦ Κανόνος τῶν διγάμων, καὶ τῶν τριγάμων, καὶ ἀπόφασις τῶν τετραγάμων (Κεφ. ρνδ').

Περὶ διαφορᾶς παιδίων, ποῖα λέγονται γνήσια, καὶ ποῖα νόθα· καὶ ποῖα φυσικά, καὶ ποῖα σκότια (Κεφ. ρνε').

Περὶ παρανόμου γάμου, καὶ τοῦ κανόνος αὐτοῦ· καὶ περὶ τοῦ ἔχοντος παλλακίδα (Κεφ. ρνστ').

Περὶ ἀδελφοποιίας, ὅτι νὰ μὴν γίνεται (Κεφ. ρνζ').
Κατάκρισις ἐκτεθεισᾶ εἰς τοὺς χωρίζοντας τὰ ἀνδρόγυνα, χωρὶς αἰτίαν εὐλογον· καὶ περὶ ῥεπουδίου, τί δηλοῖ (Κεφ. ρνη').

Ὅτι ὁ ἀνὴρ πέμπει «ρεπείδιον» τῇ γυναικί· καὶ

1. Σελ. 210-226. Οἱ Πίνακες δὲν ἀριθμοῦνται ὡς Κεφάλαιον.

διὰ ποίας αἰτίας κερδαίνει «προῖκαν» αὐτῆς (Κεφ. ρνθ').

Αἱ αἰτίαι τοῦ ἀνδρὸς ὅπου χωρίζεται ἡ γυναῖκα του, καὶ ἐπαίρνει τὴν «προῖκαν» αὐτῆς καὶ τὰ χρήματα ὅπου τῇ ἔδωκαν διὰ τοὺς γάμους (Κεφ. ρξ').

Λύσις γάμου ἀζήμιος, ὅταν ὁ ἀνδρὸς δὲν εὐρίσκεται σαρκικῶς μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ (Κεφ. ρξα').

Λύσις γάμου, ὅταν ὁ ἀνδρὸς δὲν εὐρίσκεται μετὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἢ δὲν τὴν εὔρεν παρθένον (Κεφ. ρξβ').

Λύσις γάμου, ὅταν θέλῃ τινὰς νὰ γίνῃ καλόγηρος (Κεφ. ρξγ').

Περὶ γυναικὸς, ὅτι, ἐὰν δεῖρῃ τὸν ἀνδρα αὐτῆς, χωρίζεται (Κεφ. ρξδ').

Περὶ ἀνδρὸς, ἐὰν ληστεύσῃ, ἢ κλέψῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τίποτε, χωρίζεται αὐτὸν ἢ γυνὴ αὐτοῦ (Κεφ. ρξε').

Περὶ αἰχμαλώτου ἀνδρὸς, καὶ γυναικὸς, ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ρξστ').

Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ γένῃ σκλάβη καὶ τὴν μιάνου· νὰ «μὴ δὲν τὴν χωρίζεται» ὁ ἀνδρὸς τῆς (Κεφ. ρξζ').

Περὶ ἀνδρὸς ὅπου νὰ διώξῃ τὴν γυναῖκά του καὶ τὴν μοιχεύσῃ, νὰ «μὴ δὲν χωρίζεται» (Κεφ. ρξη').

Περὶ ἀνδρὸς λωβοῦ ἢ γυναικὸς ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ρξθ').

Περὶ συγγενείας τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος (Κεφ. ρο').

Περὶ συγγενείας τῆς υἰοθεσίας ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ροα').

Περὶ παρανόμου γάμου ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ροβ').

Περὶ τετραγαμίας ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ρογ').

Περὶ ἀνήβου γάμου ὅτι χωρίζεται (Κεφ. ροδ').

Περὶ ἀνδρὸς ὅπου εὐρίσκεται μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ εἰς τὸ παρὰ φύσιν ὅτι χωρίζεται, καὶ περὶ τοῦ κανόνος (Κεφ. ροε').

Περὶ ἀνδρογύνου ὅπου νὰ «ἔνα», τὸ «ἔνα» πρόσσπον αἰρετικόν· ὅτι κανονίζεται, καὶ χωρίζεται (Κεφ. ροστ').

Περὶ ἀνδρὸς ὅπου νὰ ἔχη γυναῖκα νὰ δαιμονίζεται καὶ θέλει νὰ τὴν χωρισθῇ (Κεφ. ροζ').

Περὶ τοῦ πάθους τῶν σεληνιαζομένων, ὅτι ὑπὸ τοῦ δαίμονος ἔρχεται, καὶ ἕξ αὐτοῦ πάσχουν, καὶ πῶς κρίνεται τὴν σήμερον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν (Κεφ. ροη').

Ἐὰν μισεύσῃ τινὰς καὶ ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἐκεῖ νὰ λάβῃ παλλακίδα «νὰ μὴ δὲν στείλῃ» τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἔξοδον τῆς ζωῆς αὐτῆς νὰ χωρίζεται (Κεφ. ροθ').

Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ μισεύσῃ ὁ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ γένῃ σκλάβος, καὶ ὑπάγῃ εἰς στρατείαν, καὶ λείψῃ ἢ νὰ γένῃ ἀφανής, καὶ αὐτὴ θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ (Κεφ. ροπ').

Περὶ ἐκείνου ὅπου νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπὸ αἰτίαν ἄλλης γυναικὸς (Κεφ. ροπα').

Περὶ συνευρεθέντος μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ· καὶ τοῦ κανόνος αὐτῶν (Κεφ. ροπβ').

Περὶ μοιχείας καὶ τοῦ κανόνος αὐτῆς (Κεφ. ροπγ').

Περὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἐὰν εὔρῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ

μοιχεύεται, καὶ τὴν σκοτώσῃ αὐτὴν καὶ τὸν μοιχόν· ἢ καὶ τὴν σκοτώσῃ χωρὶς τινος αἰτίας, ἢ στιανικῶς τοῦ (Κεφ. ρπα' δ'ς).

Περὶ τοῦ λαβόντος θεληματικῶς θάνατον, ἢ ἀνδρας ἢ γυναῖκα (Κεφ. ρπβ' δ'ς).

Περὶ γυναικὸς παρθένου, ἐὰν βιασθῇ ὑπὸ τινος καὶ φθεῖρῃ αὐτὴν τινος, ἢ θεληματικῶς αὐτῆς (Κεφ. ρπγ' δ'ς).

Περὶ παιδοφθορίας θηλυκοῦ, καὶ τοῦ κανόνος αὐτῆς (Κεφ. ρπδ').

Περὶ καλογραίας, ἐὰν δυναστευθῇ, ἢ «κοπέλλα παρὰ τοῦ ἀφεντός της» ἢ ἄλλη γυναῖκα βιασθῇ ὑπὸ τινος (Κεφ. ρπε').

Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ χηρεύσῃ, καὶ θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν χρόνον ἐκεῖνον (Κεφ. ρπστ').

Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ χηρεύσῃ, καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ ὅτι δὲν ἐπαίρει ἀπὸ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εἰ μὴ ἀπὸ τῶν παιδίων, ἂν ἀπεθά- νουν. Τὰ ὅμοια καὶ ὁ ἄνδρας (Κεφ. ρπζ').

Περὶ γυναικὸς ὑπανδρευμένης ὅπου νὰ ἔχει θοῦ- χα καὶ «νὰ μὴ δὲν δείξῃ» ποῦ τὰ εὔρε (Κεφ. ρπη').

Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ χηρεύσῃ καὶ δὲν ὑπανδρευθῇ, ὅτι παίει ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρός αὐτῆς· ὅμοιος καὶ ὁ ἄνδρας αὐτῆς, ἂν δὲν ὑπανδρευθῇ (Κεφ. ρπθ').

Περὶ γυναικὸς προικὸς «τετιμημένης», καὶ «διατιμήτου» καὶ περὶ ἔξω προικῶν (Κεφ. ρπθ' δ'ς).

Ἔστι ἡ γυναῖκα προτιμᾶται παντὸς δανειστοῦ· καὶ ἐὰν «ἐγίνῃ» ἔγγυητορία τοῦ ἀνδρός αὐτῆς (Κεφ. ρη').

Περὶ ἀνδρός ὅπου νὰ κάμῃ ἔξοδον εἰς ἀσθένειαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν θάνατόν της (Κεφ. ρηα').

Περὶ προτιμήσεως προικὸς πρώτης καὶ δευτέρας (Κεφ. ρηβ').

Περὶ συμφώνου ἀνδρός καὶ γυναικὸς καὶ περὶ δωρεῶν ὅπου νὰ γενοῦν ἀναμεταξύ τους (Κεφ. ρηγ').

Περὶ προγαμιαίων δωρεῶν (Κεφ. ρηδ').

Περὶ δωρεῶν καὶ ἀνατροπῆς δωρεῶν (Κεφ. ρηε').

Περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐὰν χηρεύσουν καὶ ἀφήσουν παιδίον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ τὸ παιδίον, ἢ ἐὰν δὲν κάμουν, καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα χωρὶς παιδίον, πῶς νὰ μοιρασθοῦν τὰ θοῦ- χὰ τους (Κεφ. ρηστ').

Περὶ προτιμήσεως κληρονομίας, καὶ περὶ πάππου, ἐὰν ἀφίση υἱὸν καὶ ἐγκόνους πῶς κληρονομοῦν αὐτὸν (Κεφ. ρηζ').

Περὶ τοῦ ἀποθανόντος χωρὶς τινος διαθήκης, ἢ ἀνδρας, ἢ γυναῖκα, καὶ ἐὰν δὲν ἔχουν παιδιά, μόνον γονεῖς, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς. Ἄπὸ ἐκεῖνους ποῖοι κληρονομοῦν αὐτὸν (Κεφ. ρηη').

Περὶ ἀποθανόντος ὅπου νὰ ἔχη ἀδελφὸν ἀπὸ δύο μητέρας· καὶ ἀνεπιούς τοῦ ἀδελφοῦ του τὰ παιδιά, «ὅπου νὰ ἦτον μετὰ τὸν πατέρα τους», ἀπὸ «ἐναν πατέρα», καὶ μίαν μητέρα, ποῖοι κληρονομοῦν (Κεφ. ρηθ').

Περὶ τοῦ ἀποθανόντος, ἐὰν δὲν ἔχη ἀδελφοὺς, ἢ ἀνεπιούς, ποῖοι κληρονομοῦν αὐτὸν (σ').

Περὶ συνεισφορᾶς, ἢ γουν ἐὰν ἔδωκεν ὁ πατὴρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ προῖκα, καὶ «ἔκαμε νὰ δὲν ἐπαίρῃ

πλέον» ἀπὸ τὰ πράγματά του (Κεφ. σα').

Περὶ τοῦ ποῖα παιδιά λέγονται ὑπεξούσια, καὶ ποῖα αὐτεξούσια (Κεφ. σβ').

Περὶ συνεισφορᾶς υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὅπου ἐπῆ- ραν ἀπὸ τὸν «πατέρα τους» τὸ μερικὸν τους, καὶ ἀποθανόντος αὐτοῦ πάλιν θέλουν νὰ λάβουν (Κεφ. σγ').
(Συνεχίζεται)

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀξιέπαινος ἐξαίρεσις.

Ἔχει πολλάκις παρατηρηθῆ ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν παρακολουθεῖ τὴν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σημειουμένην ἐξέλιξιν πάντοτε μετὰ καθυστερήσεως εἴκοσι πέντε ἔως τριάκοντα ἔτιων. Οὕτω συμβαίνει θεωρίαι καὶ ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ μεγάλα τῆς Δ. Εὐρώπης πνευματικὰ κέντρα ἤρχισαν θεωρούμεναι ὡς ἔωλοι καὶ ἀπόβλητοι, νὰ κηρύσσωνται ἐν Ἑλλάδι, μεθ' ὅλου τοῦ θάρρους τῆς ἀγνοίας, ὡς ἡ τελευταία τῆς ἐπιστήμης λέξις.

Ἴδου ὅμως ὅτι περιοδικὸν ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐμνημονεύσαμεν, ποιεῖται ἐπαινετὴν καὶ ἀξιόλογον ἐν προκειμένῳ ἐξαίρεσιν. Πρόκειται περὶ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀκτῖνες», διμηναίου ὄργανου τῆς «Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Ἐπιστημόνων» εἰς τῆς ὁποίας τὰ ἐπίτιμα μέλη ἐδέ- χθησαν νὰ συγκαταλέγωνται καὶ ὁ παγκοσμίου φή- μης ἄγγλος ἀστρονόμος Sir Arthur Stanley Ed- dington καὶ ὁ μέγας γερμανὸς παιδαγωγὸς καὶ φι- λλόσοφος Friedrich Förster. Οἱ εὐσυνείδητοι οὗτοι ἐπιστήμονες, ἢ πλειονότης τῶν ὁποίων, ὡς ἐπληρο- φορήθημεν, ἀνήκει εἰς τὰς λεγομένας θεικὰς ἐπι- στήμας, ἀνέλαβον νὰ καταστήσωσιν καὶ εἰς τὴν χώ- ραν ἡμῶν γνωστὴν τὴν συντελουμένην ἐν τοῖς με- γάλοις ἐπιστημονικοῖς κέντροις τῆς Δύσεως πρόοδον, ἢ ὁποία πλέον οὐ μόνον οὐδόλως ἀφίσταται τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν, ἀλλὰ τοῦναντίον εὐρίσκειται ἐν πλήρει πρὸς αὐτὰς συμφωνίᾳ. Ἡ προσπάθειά των αὕτη, τυχοῦσα, ὡς μανθάνομεν, εὐμενεστάτης παρὰ τῷ ἑλληνικῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ὑποδοχῆς, συντελοῦσα εἰς τὴν ὀρθὴν τοῦ Ἑθνους ἡμῶν καθο- δήγησιν καὶ βοηθοῦσα σπουδαίως εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Κυ- βερνήσεως ἔχουσι ἀγαλάβει, καὶ οὕσα κατὰ πάντα ἐπαινετὴ ἔχει ὀλοφύχους τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ πλήρους εὐδοκίᾶς της.

Ἐπιμνηστικὸν καὶ περισβάλτε με.»

Ἡ πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐνδεεῖς γενικῶς ἐνεργὸς ἐκδήλωσις τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγάπης ἡμῶν εἶναι καθήκον, διὰ τὴν παράλειψιν τοῦ ὁποῖου θὰ ζητήσῃ ὁ Κύριος μετ' ἀσθηρότητος λόγον ἀπὸ ἑνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην τῆς μελλούσης κρίσεως ἡμέραν. Δυσάμεθα ὅμως νὰ φαν- τασθῶμεν ποῖα θὰ εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀδικασίου καὶ δικαίου Κριτοῦ, διότι ἐκλείσαμεν τὰ σπλάγγνα ἡμῶν πρὸ τῆς γυνότητος τῶν τρυφερῶν μελῶν «τῶν μι- κρῶν τούτων καὶ ἐλαχίστων», τοὺς ὁποίους μετὰ τύσης σιοργῆς ἐλάμβανεν εἰς τὰς ἀγκάλας Αὐτοῦ

καὶ κατηυλόγει. Πρόκειται περὶ τῶν πτωχῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους αἱ πολυμελεῖς οἰκογένειαι τῶν δὲν δύνανται νὰ προσφλάξωσιν ἀπὸ τοῦ ψύχους δι' ἐνὸς ἀπλοῦ, ἔστω, ἀλλὰ θερμοῦ ἐνδύματος καὶ διὰ τοὺς ὁποίους λαμβάνουσιν ἐκάστοιτε πρόνοιαν ἢ ἀξιέπαινος πρωτοβουλία θρησκευτικῶν τιμῶν ὁργανώσεων καὶ συστηματικώτερον, ἢ ὀνομασθεῖσα καὶ εὐδοκίμως λειτουργοῦσα, «*ἱματιοθήκη τοῦ μαθητοῦ*». Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἐπένδυσις αὕτη τῶν πτωχῶν μαθητῶν δὲν τοῖς παρέχει μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ ψύχους τοῦ χειμῶνος προφύλαξιν, ἀλλὰ καὶ ψυχικὴν ἐπίσχυσιν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ βλέπωσιν τοὺς καλοενδεδυμένους συμμαθητάς των μὲ τὸ παράπονον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει τὴν ψυχὴν τοῦ στερομένου, καὶ μάλιστα διὰ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰσχυρὰ τῶν ἀθῶων παιδίων. Ὅθεν, ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις μάλιστα μεγάλαις τῆς Θρησκείας ἡμῶν ἐφορταῖς, πρέπει πάντες πᾶσαν νὰ καταβάλωμεν προσπάθειαν, ἵνα στερούμενοι ἐν ἀνάγκῃ καὶ πράγματός τινος, τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην, νὰ προσέλθωμεν ἀρωγὸν εἰς τὴν θεάρεστον ταύτην προσπάθειαν, διὰ τὴν ἐπίσχυσιν τῆς ὁποίας θὰ ἀκούσωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τοῦ Κυρίου «*ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτῳ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε*».

Συνιστῶμεν προσοχὴν.

Ὑπὸ ἀναγνώστου τῆς «*Ἐκκλησίας*» ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ ἡμῶν, ὅτι ἐν εβδομαδιαίῳ περιοδικῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Βιβλικὸν Κόσμον*» ἠρξάτο δημοσιευμένη σειρά βιβλικῶν, δῆθεν, ἀναγνωσμάτων ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἢ ὁποία ὅμως οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ συγκεκαλυμμένη σκανδαλοθηρία καὶ, λαμβανομένων μάλιστα ὑπ' ὄψει τῶν συνοδευουσῶν τὸ κείμενον εἰκόνων, αὐτὸ τοῦτο προσβολὴ τοῦ τε αἰσθηματος τῆς δημοσίας αἰδοῦς καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὃ ὁποῖος ὀφείλεται πρὸς τὰ ἱερά τῆς πίστεως ἡμῶν κείμενα. Ἡ Κυβέρνησις βεβαίως θὰ πράξῃ ἐν προκειμένῳ τὸ καθήκον αὐτῆς τιμωροῦσα καὶ τοὺς ὑπευθύνους τῆς σημειωθείσης ἀκοσμίας, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως συνιστῶμεν εἰς πάντας προσοχὴν ἀπὸ τῶν τοιούτων βιβλικῶν, δῆθεν, ἀναγνωσμάτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα προήδρευσε καὶ πάλιν τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ πρῶτος τῇ τάξει κατὰ τὰ πρεσβεία τῆς Ἀρχιερωσύνης, Σεβ. Μητρο. Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε μόνον τῶν συνεδριῶν τοῦ Δευτεροβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν ἀνακοπὴν τοῦ τέως Μητροπ. Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτιος κ. Ἰωάννου.

—Τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀπέρριψε τὴν ἀνακοπὴν ταύτην κατὰ ἀποφάσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ τέως Μητροπολίτης τῆς Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτιος ἐκηρύχθη ἐκλιπτός ἀπὸ τοῦ θρόνου του.

—Δι' ἐγγράφου του ὁ Σεβ. Μητρο. Κασσανδρείας κ. Εἰρηναῖος ἐγγώρρισε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι ἐξ ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου συνελήγη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν 40 χιλ. δραχμῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ πολυτελοῦς ἐκ μετα-

ξις καλύμματος τῆς ἁγίας Τραπέζης τοῦ Παναγίου Τάφου, κατασκευασθὲν ὑπὸ εὐσεβοῦς κόρης ἐκ Πολυγύρου. ἀνέλαβε νὰ κομίσῃ τῷ Μακ. Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἱεράς εἰς Ἁγίους Τόπους ἀποδημίας, Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος.

—Παρακληθέντες ὑπὸ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ ἐποιήσαντο τὰς ἐξῆς διαλέξεις οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διόδωρος τῇ 22α Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 4—5 μ. μ. πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Α' Συντάγματος Πεδινοῦ καὶ Α' Βαρῆος Πυρ)κοῦ «*περὶ Πατρίδος καὶ πίστεως*», Ἄρτης κ. Σπυρίδων τῇ 15 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 4—5 μ. μ. πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Α' Συντάγματος Πεζικοῦ καὶ Συντάγματος Εὐξώνων Φρούρας Ἀθηνῶν «*περὶ πίστεως καὶ Πατρίδος*» καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, τῇ μὲν 15 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 4—5 μ. μ. πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ 34ου Πεζικοῦ καὶ τοῦ 2ου Συντάγματος Πυροβολικοῦ «*περὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἰδανικῶν τοῦ ἑλληνος στρατιώτου*», τῇ 22α Φεβρουαρίου 4—5 μ. μ. πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Α' Συντάγματος Ἀντιαεροπορικοῦ Πυρ)κοῦ (Μενίδι) «*περὶ θρησκείας καὶ ἠθικῆς καθίστασης ἐνδοξῶν καὶ ἥρωα τὸν ἑλληνα στρατιώτην*», τῇ δὲ 1 Μαρτίου καὶ ὥρα 4—5 μ. μ. εἰς τὰ Συντάγματα Μηχανικοῦ (Ρούφ) «*περὶ τῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐνδόξων ἐθνικῶν γεγονότων καὶ ἡρωϊκῶν πράξεων τοῦ ἑλληνος πιστοῦ καὶ ἠθικοῦ στρατιώτου*».

—Τῇ καθορισθείσῃ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου Κυριακῇ ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ μετὰ πάσης ἱεροπρεπείας καὶ ἐπισημότητος τὸ Συνοδικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν μεγάλων τοῦ Ἔθνους εὐεργετῶν, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητρο. Ἱερουσῶν κ. Σακράτους, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρου καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, παρισταμένων δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ἀρχῶν. Τὸν προσήκοντα λόγον ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου εἶπεν ὁ Σεβ. Μητρο. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διόδωρος, ἐξάρας τὴν αὐτοθυσίαν τῶν διαθεσάντων τὴν περιουσίαν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν γενικωτέρων τοῦ Ἔθνους ἡμῶν σκοπῶν καὶ προβαλὼν αὐτοὺς ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησην.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων δι' ἐγγράφου του ἐγγώρρισε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι ἡ Ἐταιρεία Σιδηροδρομῶν Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος ἀνέλαβε δυνάμει συμβάσεως τὴν δωρεὰν μεταφορὰν πάντων τῶν μετατιθημένων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τοὺς ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ.

—Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθη κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν Ἄρτῃ Λιτανεῖα ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τοπικῇ ἐφορτῇ τῆς πολιούχου Ἁγίας Θεοδώρας, χοροστατοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἄρτης κ. Σπυρίδωνος καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέου Παρέστησαν εἰς αὐτὴν ἅπαναι αἱ ἀρχαὶ τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἄρτης, μετὰ μὲν ἄλλῃ ἰδίᾳ κόσμῳ ἐκ τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων καὶ 1500 μελῶν νεολαίας ἐν στολῇ. Χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης, ἐτελέσθησαν τὴν ἐπομένῃν τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης γεφύρας Μελάτων, παρουσία τῶν ἀρχῶν τῆς Ἄρτης καὶ τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἐν μεγάλῃ συρροῇ κόσμου, ἐκ τῆς περιοχῆς Ραδοβιζίου.

—Ἐκπρόσωποι τῶν κοινοτήτων καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Μελάτων ὠμίλησαν περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἔργου καὶ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Νομάρχης ἀπένευμεν ἰδιοχείρως εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς Μονῆς παράσημον, ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

—Ὁ ἐν Καλάμαις ἰδρυθεὶς Σύλλογος τῶν Γραμμάτων, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀνέλαβε τὴν κατὰ Κυριακὴν διοργανώσιν διαλέξεων ἐν τῇ Λαϊκῇ Σχολῇ ἐπὶ ζητημάτων Ἐπιστημονικῶν, Κοινωνικῶν κλπ. Ὁ ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. κ. Ἰωάννης Μαρκόπουλος ὡς εἰς ἐκ τῶν ὁμιλητῶν τῆς σειράς ταύτης τῶν διαλέξεων ὠμίλησεν ἤδη πρὸς πικρὸν ἀκροατηρίου «*περὶ Πίστεως καὶ Ἐπιστήμης*», ὃ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Πολύκαρπος ὠμίλησε περὶ τῶν ἀγώνων τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καταδείξας ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ Γένους εἶναι ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, εἰς ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει τὴν διατήρησιν τοῦ ἐθνισμοῦ του καὶ τὴν ἀπελευθέρωσίν του, θερμοῦς

συγκινήσας τούς άκροστές του. Περίληψις τής διαλέξεως ταύτης μετά ένθουσιωδών σχολίων έδημοσιεύθη εις τόν έπιχώριον τών Καλαμών τύπον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Την έσπέραν τής ήμέρας του θανάτου του άειμνήστου Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας 'Αρχιερείς του 'Αλεξανδρινού Θρόνου ώρισαν μετά τών μελών τής διά τήν Κηδεϊαν συσταθείσης 'Επιτροπής, όπως αύτη τελεσθή τήν 3 μ. μ. τής Δευτέρας 6ης τρέχοντος εκ του Πατριαρχικού Ναού του 'Αγίου Νικολάου. Τόν έπικήδειον είπεν ο Μητροπολίτης 'Αξώμης κ. Νικόλαος έξάρως τās άρετάς του εκλιπόντος καλού ποιμενάχου. Ματαξύ τών εκπροσώπων τών έτεροδόξων 'Εκκλησιών προσήλθον εις τά πατριαρχεία και υπέβαλον τά συλλυπητήριά των επί τῷ θανάτῳ του Πατριάρχου ο Γραικοκαθολικός Πατριάρχης 'Αντιοχείας Κύριλλος ο Θ', ο Κοπτορθόδοξος Πατριάρχης 'Ιωάννης, ο 'Αρμενοκαθολικός 'Επίσκοπος Καΐρου, ο 'Ασσύριος 'Επίσκοπος Καΐρου Κύριλλος και ο έν Καΐρῳ 'Αποστολικός λεγάτος του Πάπα. Συλλυπητήρια έσπευσαν νά υποβάλλωσι τά Προεδρεία τών 'Ελληνικών Κοινοτήτων 'Αλεξανδρείας και Καΐρου και τών άλλων έν Αιγύπτῳ πόλεων και του έξωτερικού, ως και τά Προεδρεία τών διαφόρων 'Αδελφότητων, Συλλόγων και Σωματείων.

—'Η 'Ιερά Σύνοδος συνελθοῦσα έν τοις Πατριαρχείοις Καΐρου και συνδιασκεψαμένη περι τής έκλογής Τοποτηρητοῦ του έν χρεία διατελοῦτος Πατριαρχικού Θρόνου 'Αλεξανδρείας, εξέλεξετο διά βοής τόν γηραιότερον τών Μητροπολιτῶν Σεβασμιωτάτων Τριπόλεως κ. Θεοφάνην.

—'Ετελέσθη κατά τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν εις τόν έν 'Αθήναις Μητροπολιτικόν ναόν, πρωτοβουλία του Συλλόγου τών έξ Αιγύπτου και Σουδάν 'Ελλήνων, μνημόσνον υπέρ αναπαύσεως του Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας Κυρού Νικολάου. Είς τήν έπιμνημόσνον δέησιν, κατά τήν όποιαν έχοροστάτησεν ο Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου κ. Είρηναίος, παρέστησαν ο ύφυπουργός κ. Μπουρμπούλης, ο πρέσβυς τής Αιγύπτου, ο πρέσβυς τής Ρουμανίας, ο Γενικός Διευθυντής του ύπουργείου 'Εξωτερικών κ. Δελμούζος, ο Διευθυντής τών Θρησκευμάτων του ύπουργείου Παιδείας κ. Φιλιππίδης και πλήθος κόσμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

'Ως πληροφορούμεθα εκ Συρίας, ο Μακ. Πατριάρχης 'Αντιοχείας, συνοδευόμενος υπό τών μελών τής περι αυτών 'Ιεράς Συνόδου, του επί τών 'Εσωτερικών ύπουργού και του οικείου Νομάρχου έπεσεκέφθη τήν έν τῇ 'Ι. Μονῇ τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου λειτουργοῦσαν 'Ιερατικήν Σχολήν, ίνα εκ του σύγγεγυς παρακολούθησιν τήν λειτουργίαν και τās ανάγκας αυτης, αντίληφθῆ δέ αυτοπροσώπως τήν υπό τών μαθητῶν έπιτελουμένην πρόδον. Είς τόν Μακαριώτατον και τούς λοιπούς ύψηλους έπισκέπτιας έγένητο θερμότητη ύποδοχή, ουτοι δε άνεχώρησαν, άποκομίζοντας τās άριότητας τών έντυπώσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Είς τόν έν 'Αθήναις ναόν του άγίου Γεωργίου Καρύτση, χοροστατοῦντος του Προεδρεύοντος τής 'Ι. Συνόδου Σεβ. Μητρο. Φθιώτιδος κ. 'Αμβροσίου, έτελέσθη κατά τήν παρελθοῦσαν Τρίτην δέησις υπέρ αναπαύσεως τής ψυχῆς του Πατριάρχου και πρωθυπουργού τής Ρουμανίας Μύρωνος. Παρέστησαν εις αυτήν ο έπιτετραμμένος τής Ρουμανίας και τό προσωπικόν τής Ρουμανικής πρεσβείας, εκ μέρους δε του κ. πρωθυπουργού ο διευθυντής του γραφείου του κ. 'Ανδρούλης. Τήν Α. Μ. τόν Βασιλέα άντεπροσώπευσεν ο ύπασιπστής του συνταγματάρχης κ. Μπαλής.

ΡΟΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μετά τής συνήθους μεγαλοπρεπειας έγένητο κατά τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν ή ένθρόνισις του νέου Πάπα Πίου του ΙΒ' έν τῷ έν Ρώμην ναῷ του άγ. Πέτρου. 'Ανω τών έξήχοντα χιλιάδων άτομων παρηκολούθησαν έντός αυτοῦ τήν τελετήν, άπειρά δε πλήθη κόσμου συνωθούμενα εις τήν πρό του ναού πλατείαν άνέμενον τήν παπικήν εύλογίαν, ήν μετά τήν λειτουργίαν έδωκεν ο Πάπας από του έξώστου τής εύλογίας.

'Επ' εύκαιρία τής ένθρόνισεως έν Κωνσταντινουπόλει έτελέσθη δοξολογία, καθ' ήν παρέστησαν ο 'Ελλην γενικός πρόξενος κ. Κούστας, ο 'Ιταλός γενικός πρόξενος κ. Μπαντόλιο, οι λοιποί πρόξενοι, διάφοροι άλλοι έπίσημοι και πλήθος κόσμου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

'Ο αριθμός τών έν 'Αφρική χριστιανών, τών άνηκόντων εις τόν Προτεσταντισμόν, ηξήθη κατά τήν τελευταίαν δεκαετίαν κατά 1, 250.000, ουτω δε ο αριθμός τών έν 'Αφρική Προτεσταντών άνέρχεται τώρα εις 5 εκατομμύρια. Τά σχολεία ώσαύτως εύρίσκονται εις χείρας τών διαφόρων ιεραποστολών. Μόνον αί προτεσταντικαί ιεραποστολαί διατηροῦσι εικοσι οκτώ περίπου χιλιάδας σχολείων περιλαμβανόντων έν εκατομμύριον τετρακοσίας χιλιάδας μαθητῶν.

—'Ιάπωνες λόγιοι, βοηθούμενοι από Γερμανούς, μεταξύ τών όποιων συγκαταλέγονται ο Δρ Hans Kilb και μέλη τής 'Ιεραπόστολής διά τήν 'Ανατολικήν 'Ασίαν, προτίθενται νά προβῶσιν εις τήν μετάφρασιν εις τήν Ιαπωνικήν γλώσσαν και τήν έκδοσιν τών άπάντων τών έργων του Λουθήρου. 'Η έκδοσις ύπολογίζεται νά είναι πλήρης έντός δεκαετίας.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

'Ι. Μητρόπολις Φιλίππων και Νεαπόλεως

Ουδένος παρουσιασθέντος μετά τήν πρώτην ήμῶν προκήρυξιν ύποψηφίου, καλούμεν και αῤθις επί τῇ βάσει τής 8ης παραγράφου του άρθρου 66 του 'Αναγκαστικού Νόμου 1369)38 «περί ιερῶν ναῶν και εφημεριών», τούς βουλομένους, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παραοσης υποβάλλωσι τά υπό υπό του άρθρου 68 του προμνησθέντος νόμου δριζόμενα έγγραφα τών προσόντων αυτών, ίνα προβῶμεν εις τήν ανακήρυξιν ύποψηφίων εφημεριῶν τών χηρευσουσῶν θέσεων: 1) 'Εν τῇ πόλει Καβάλλας: α) Παναγίας· β) άγίου Γεωργίου· γ) άγίας Παρασκευῆς και δ) Τιμίου Προδρόμου. 2) 'Εν τῷις χωρίοις: α) Δουκαλίου· β) Αρτυμούσης· γ) Παλαιάς Καβάλλας· δ) Κεραμωτής· ε) Φιλίππων· στ) Ζυγού· ζ) Νικητῶν και Στεγνού· η) Ποντολειβάδου· θ) Δευκαδίου· ι) 'Αβραμηλιάς· ια) άγίου Κοσμά· ιβ) Κορυφῶν· ιγ) Δρυμιάς και Χαλεπίου· ιδ) 'Αγιάματος. 'Εν Καβάλλῃ τῇ 9ῃ Μαρτίου 1939.

† 'Ο Φιλίππων και Νεαπόλεως Χρυσόστομος

'Ι. 'Επισκοπή Λάμπης και Σφαιίων [3]

Καλούμεν πάντας τούς βουλομένους και έχοντας τά νόμιμα και κανονικά προσόντα όπως μέχρι τής 31ης Μαρτίου έν. έτους υποβάλλωσι τῇ καθ' ήμῶς ιερά 'Επισκοπῇ τά υπό του άρθρου 68 του αναγκαστικού νόμου 1369)38 «περί ιερῶν ναῶν και εφημεριών» δριζόμενα δικαιολογητικά έγγραφα, προκειμένου νά προβῶμεν εις ανακήρυξιν ύποψηφίου ιερέως εις τήν κενήν οργανικήν θέσιν τής ένορίας 'Αγκουσελιανῶν—Νεῦς άγίου Βασιλείου—Παλαιολούτρων τής επαρχίας άγίου Βασιλείου. 'Εν Σπῆλι άγίου Βασιλείου τῇ 26 Φεβρουαρίου 1939. † 'Ο Λάμπης και Σφαιίων Εὐμένιος.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οί άνταλλάσσοντες Περιοδικά, Βιβλία και παντός είδους έντυπα, ν' αποστέλλωσι ταῦτα εις τό έξῆς εις τήν κάτωθι διεύθυνσιν (Περιοδικόν «'Εκκλησία» δδός Φιλοθέης άριθ. 19, 'Αθήνας).

ΕΠΙΣΗΜΕ τά παντός είδους έμβάσματα, συνδρομαί κλπ. υπέρ του Δελτίου «'Εκκλησία», δέον ν' αποστέλλονται διά ταχ. έπιταγῆς εις τόν Διαχειριστήν του Δελτίου κ. Κωνστ. Γ. Μπόνην. Γραφεία Περιοδικού «'Εκκλησία» δδός Φιλοθέης άριθ. 19, 'Αθήνας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΗΣΗΣ

Τύπος «Φοίνικας», δδός Λεοννάτου 4. —Τηλ. 54-229